

Teza: odmowa wszczęcia dochodzenia

Nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego radca prawny podejmujący działania w granicach przepisów w celu ochrony interesów reprezentowanego klienta.

Sygn. akt WO – 4/18

POSTANOWIENIE

z dnia 16 marca 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSO Andrzej Hryniewiecki

Sędziowie: SWSO Iwona Zielezińska

SWSO Piotr Kubik /sprawozdawca/

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2018 r. w Warszawie na posiedzeniu

sprawy radcy prawnego M. H., nr wpisu (...), ze skargi D. L. o to, że działając jako pełnomocnik Pana W. S.:

1)

wystąpił w dniu 8 listopada 2016 r. w S. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 4 sierpnia 2016 r. sygn. akt (...), wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, mimo że Dłużniczka Pani D. L. spłaciła część zadłużenia;

2)

wystąpił w dniu 9 stycznia 2017 r. w S. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko D. L. do Komornika Sądowego przy (...) w (...) Pana A. L. sygn. akt (...), nie uprzedzając o tym Dłużniczki i nie wzywając jej wcześniej do dobrowolnego uregulowania zadłużenia; przy czym skierowanie sprawy do egzekucji nastąpiło chociaż Dłużniczka spłaciła zadłużenie,

na skutek zażalenia Pani D. L., na niekorzyść obwinionego, od postanowienia Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt GRD/9/17, o odmowie wszczęcia dochodzenia, wskutek zawiadomienia złożonego w dniu 8 marca 2017 r. przez Panią D. L. o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. H.,

na podstawie art. 437 §1 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych

postanawia:

1.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt GRD/9/17, o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego M. H.;

2. koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izby Radców Prawnych w zryczałtowanej wysokości 1 300 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta złotych) pokrywa Krajowa Izba Radców Prawnych w W..

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 września 2017 roku Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego na skutek zawiadomienia złożonego w dniu 8 marca 2017 roku przez Panią D. L. o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego M. H. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie o to, że radca prawny M. H., działając jako pełnomocnik Pana W. S.:

1)

wystąpił w dniu 8 listopada 2016 roku w S. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 4 sierpnia 2016 roku sygn. akt (...), wydanemu w postępowaniu upominawczym przez (...), mimo że Dłużniczka Pani D. L. spłaciła część zadłużenia;

2)

wystąpił w dniu 9 stycznia 2017 roku w S. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko D. L. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Pana A. L. sygn. akt (...), nie uprzedzając o tym Dłużniczki i nie wyzywając jej wcześniej do dobrowolnego uregulowania zadłużenia; przy czym skierowanie sprawy do egzekucji nastąpiło chociaż Dłużniczka spłaciła zadłużenie

- wobec stwierdzenia, że czyny z pkt 1 i 2 nie zawierają znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Na powyższe postanowienie w dniu 16 października 2017 roku wniosła zażalenie pani D. L., domagając się dalszego prowadzenia sprawy i zapoznania się z dokumentami (postanowienie o skierowaniu do mediacji wydane w dniu 03 października 2016 roku przez (...), sygn. akt (...)) oraz wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, sygn. (...)

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela ustalenia co do stanu faktycznego i ocenę prawną dokonane przez Zastępcę Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie o numerze (...). Dowody przedłożone przez radcę prawnego M. H. wraz z pismem z 21 lipca 2017 r. z załącznikami oraz przez pokrzywdzoną panią D. L. wraz z pismem z dnia 20 września 2017 roku z załącznikami potwierdzają wszelkie ustalenia faktyczne poczynione przez Zastępcę Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego utrwalone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Odmienne twierdzenia pokrzywdzonej nie znajdują oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w dokumentach wskazywanych przez pokrzywdzoną w zażaleniu.

W uzupełnieniu rozważań Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego należy wskazać, iż pokrzywdzona nie zauważyła, że prowadzona pomiędzy stronami postępowania toczącego się przed (...) pod sygn. (...) mediacja nie mogła obejmować części roszczenia uznanego i niezaskarżonego przez nią w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Szczecinie. Nie stanowi także przewinienia dyscyplinarnego samo złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu obejmującej roszczenie jedynie w części spłacone. Podkreślić należy, iż w okolicznościach niniejszej sprawy w chwili nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przeciwko pokrzywdzonej zaległość objęta klauzulą wykonalności istniała i była wymagalna. Toczona się mediacja w sprawie o sporną część roszczenia nie przekłada się w żaden sposób na istnienie i wymagalność niezaskarżonej części roszczenia. Nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego radca prawny podejmujący działania w granicach przepisów w celu ochrony

interesów reprezentowanego klienta. Radca prawny nie ponosi odpowiedzialności za negatywne skutki zwłoki dłużnika reprezentowanego klienta w regulowaniu swoich zobowiązań na rzecz wierzyciela.

Sąd, rozpoznając zażalenie pokrzywdzonej, w konsekwencji powyższych rozważań podziela w pełni stanowisko Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego co do zasadności decyzji procesowej o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przyjęcia, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2) i ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

W takim stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji postanowienia.